

være med fra dette videnskabelige Synspunkt, som berettiger til at tage Sagen op under Kommunitetet. Nu antydede jeg i Gaar, at hvis man fandt Opgaven for tung i pædagogisk Henseende i Aar, kunde den foreløbigt begrænses, idet jeg i den Henseende har Udtalelser fra Professor Lütken, som mente, at det kunde gaa an nu for Tiden at indskrænke Ekspeditionen til et Aar og lade det være afhængigt af Resultatet til den Tid og Forhandlinger til den Tid, hvorvidt man vilde gaa videre eller ikke. Det er denne Antydning, jeg efter Bestaffenheden af Forhandlingerne mener at ville benytte for muligt paa det Grundlag at komme til en saadan Afslutning af Sagen, som ikke vilde være ganske negativ. Mod en rent negativ Løsning taler saa mange Interessenter og saa mange Betragtninger, som det ogsaa er fremhævet af mange Medlemmer her i Salen, hvem jeg derfor skylder Tak, at jeg meget gerne vilde ønske, at denne Smødekommen fra min Side kunde finde et villigt Øre hos Udvalget.

M. Nielsen: Jeg skal ikke blande mig i Diskussionen om det saa stærkt omdebatterede Gymnastikhus. Man er baade i sit Forsvar for det og Angreb paa det kommen saa langt ud for at hente Grunde, at det vil være vanskeligt at finde noget nyt i den Retning, og jeg skal saa meget mindre blande mig i Diskussionen, som det ikke er mig en Sag at saa afgørende Betydning. Jeg kan ganske vist gaa med til at stemme for en Bevilling dertil, naar den bliver ikke lidt mindre end den, der her er foreslaaet. Grunden til, at jeg tager Ordet et Øjeblik, er den, at der under Diskussionen om dette Gymnastikhus faldt en Ytring her i Salen, som jeg ikke gerne vil lade gaa upaatakt hen. Det ærede Medlem fra Afsens (Berntsen) nævnedes blandt sine Grunde for et Gymnastikhus ogsaa den, at de Præster, som senere ifølge Loven skulde gaa ud som tilsynshavende ved Almueskolerne og altsaa ogsaa der føre Tilsyn med Gymnastikken, som er et befalet Jag ved disse Skoler, burde fra deres Ungdom af være kendte med den Sag. Jeg mener nu ikke, det var en saa afgørende Grund, thi de kunde jo ogsaa nok paa anden Maade blive kendte dermed. Men denne Udtalelse gav et andet æret Medlem, det ærede Medlem for Listed Amts Afd. Valgtreds (C. Ravn), Lejlighed til at sige, at det, man maatte paasætte mest hos det præstelige Tilsyn, var den Ligegyldighed, hvormed det øvedes. Det ærede Medlem har ganske sikkert — det er jeg overbevist om, at han om kort

†

Tid vil indrømme — der blandet to Ting sammen, brugt et fejt Ord. Han har ment, at det, man maatte paasætte, var det humane og liberale Tilsyn, der førtes af Præsterne, selv om han i Kampens Hede er kommen til at bruge et fejt Ord ved at sige „Ligegyldighed“. Jeg skal for nærmere at betone eller betegne, hvad jeg mener, sige, at et ligegyldigt Tilsyn vilde være dette, at Præsten, hvor der var en udelig Lærer, undlod jævnlig at komme og føre Tilsyn med Undervisningen, men et humant Tilsyn er dette, at Præsten, hvor der er en dygtig Lærer, lader være at komme drillende tit og jævnligt for at inspicere Forholdene. Det forundrer mig saa meget mere, at det ærede Medlem har kunnet forevæle Udtrykkene her og bruge et fejt Ord, som det ærede Medlem, saa vidt mig bekendt, tidligere selv har været Lærer. I den Tid, da det ærede Medlem var Lærer, er Præsten sikkert ikke kommen drillende tit, og det af den gode Grund, at Præsten har været overbevist om, at det var en udmærket dygtig Lærer, som man ikke behøvede at ligge paa Fingrene; Præsten mente ikke, at det var en daarlig Lærer og undlod dog ligegyldigt at gøre sin Pligt i Henseende til at føre Tilsyn. Altsaa, jeg synes, at der netop maatte have været særlig Anledning for det ærede Medlem til ikke her at bruge et fejt Ord. Det at beskylde en hel Stand, som Præstestanden, for at være ligegyldig i Udførelsen af denne bestemte Embedspligt, er en Beskyldning, som det ærede Medlem er en alt for elstværdig og sandhedsterkelig Mand til at ville komme med. At man i Stridens Hede kan komme til at bruge et lidt fejt Udtryk, kan jeg imidlertid saa godt forstaa. Jeg vil blot tilføje, at jeg i Almindelighed ikke betragter mig som bestalter Forsvarer her for Præstestanden, slet ikke, men en enkelt Gang kan der jo komme saadanne Udtalelser, at man synes, man dog i Sandhedens Navn bør tage til Genmæle.

C. Ravn: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke af Hensyn til de sidste Bemærkninger, som jeg nok skal svare paa senere, men derimod af Hensyn til et Par Udtryk af den ærede Ordfører for Mindretallet i denne Sag (S. Holm). Han mente, at den Modstand, der var kommet frem her mod dette Gymnastikhus, var begrundet i den gamle Mening, at Gymnastik var noget underordnet. Han skylder Beviser for dette, haade over for mig og over for det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen). Jeg henviste kun bestemt til, at vi ude paa Landet have opret en hel Del privat for at